

Finnur S. Olsen:

Var røddin hjá Elis seinastu tíðina

– Elis var glaður og spontanur, og einki var óført hjá honum, sigur Finnur Sólbjörnssonur Olsen, sum gjørdist røddin hjá Elis seinastu tíðina

EYÐUN KLAKSTEIN

Finnur Sólbjörnssonur Olsen hevur kent Elis Poulsen, síðani hann var smádrongur, og hann var tann, sum arbeiddi tættast saman við Elis seinastu tíðina. Eftir at Elis ikki longur fekk tosað í sínum sendingum, varð Finnur røddin hjá Elis.

– Eg kom at kenna Elis, tá ið eg sum 14 ára gamal fór í praktikk í drív húsinum á Royndarstøðini í Hoyvík, har Elis var gartnari. Eftir tað høvdu vit eisini nógv við hvønn annan at gera. Vit spældu sjónleik saman á Sandi, vit vóru saman í

fleiri jólasendingum, og vit vóru starvsfelagar í Kringvarpinum í næstan 20 ár. Men fram um alt var Elis ein av mínum allarbestu og trúgvastu vinum, sigur Finnur.

Elis Poulsen fekk staðfest Parkinson sjúkuna í 2013, og so líðandi viknaði heilsan. Hetta hevði við sær, at Elis bað Finn hjálpa sær við sendingini.

– Vit prátaðu javnan saman um sendingina, og eg var eisini onkuntíð gestur í »Upp á tá« og skemtaði eitt sindur ella valdi onkrar sangir. Elis spurdi meg, um eg vildi hjálpa honum við at gera »Upp á tá«, tá ið heilsan fór at bila, og tað vildi eg sjálvandi fegin. Við tíðini megnaði hann

ikki longur at sita við mikrofonina og tosa, og tá heitti hann á meg um at vera røddin hjá sær, sigur Finnur.

– Síðani gjørdur vit sendingina saman, og Elis kom trúfastur norður til Havnar hvønn fríggjadag, tá ið gjørdur sendingina. Hann valdi sangir, skrivaði handrit, var við til upptøkur og vegleiddi meg.

– Sum fráleið orkaði Elis ikki at koma norður so ofta, men til tað seinasta var hann við at gera sendingina. Hann sat á Sandi og skrivaði handritið og valdi sangir, og hann mundi brúka tað mesta av einari viku at gera tað, men hann vildi so fegin gera »Upp á tá«, tí sendingin hevði

Finnur S. Olsen og Elis Poulsen gjørdur seinnu árin sendingina »Upp á tá« saman

so nógv at siga fyri hann, sigur hann.

Út millum fólk

Elis Poulsen treivst væl úti millum fólk, og hann fór stundum út á bygd at senda »Upp á tá«.

– Elis visti innast inni, hvønn veg tað bar við røddini, og í 2015, meðan hann framvegis orkaði at tosa í útvarpi, gjørdur vit nógv ferðir kring Føroyar og uttanlands at senda. Vit sendu úr Esbjerg, Svendborg, Nuuk og nógvastaðni úr Føroyum.

Seinastu tíðina orkaði Elis ikki so væl at ferðast, men eisini í ár kom hann út til sendingar í Vestmanna, á Tvøroyri, í Vági, og lagnan vildi tað soleiðis, at seinasta beinleiðis sendingin

av bygd var send úr Ungmannafelagshúsinum Virkinum á Sandi, har Elis búði.

– Elis var eitt ríkt menniskja. Hann var glaður og spontanur, og einki var óført hjá honum. Hann sá ikki forðingarnar, hann sá møguleikarnar, og setti hann sær nakað fyri, gjøgnumfór hann tað eisini. Og tað var til stóra gleði fyri nógvum føroyingar, sigur Finnur.

– Elis skuldi vera gartnari, men lívsverkið hjá honum fór í knús í ódnini í 1988. Tá broyttist lívsleiðin hjá honum, men eg vil siga, at tað var ikki til tað verra. Hann elskaði arbeiðið sum útvarpsmaður, sigur Finnur Sólbjörnssonur Olsen.

Hallur Joensen:

Eg eri takksamur fyri góðu løturnar

– Elis var sera væl móttikin allastaðni, og hann dugdi sera væl at tosa við fólk, sigur countrysangarin Hallur Joensen, sum luttók á nógvum dansitiltøkum saman við Elis

EYÐUN KLAKSTEIN

Ein av teimum, sum hevur havt nógv at gera við Elis gjøgnum tónleikin, er countrysangarin Hallur Joensen. Sambandið teirra millum kom í lag, tá ið Hallur gav fyrstu fløguna út í 2008. Tá ringdi Elis til hansara fyri at gera samrøðu, og eftir tað høvdu teir eitt sera gott samband og samstarv.

– Elis dámdi væl mín tónleik, og hann spældi sera nógv sangir hjá mær. Vit fingur eitt tætt samband, og tað varð soleiðis, at tá ið eg gav nýggja flögu út, fekk Elis hana fyrst av øllum. Soleiðis var tað bara!

– Eg hevði langt frá verið spældur so víða, sum eg havi verið, um tað ikki var fyri Elis. Eitt var, at Elis spældi mínar sangir í útvarpi, men hann hevði eisini fløgur hjá mær og øðrum tónleikarum við sær, tá ið hann fór á ferð – til dømis til Seljord og aðrastaðni. Hann hevur slóðað fyri nógvum sambondum hjá mær úti í heimi. Øll kendu Elis, og hann vildi fegin umboðað føroyskar tónleikarar, har hann fór. Tað verður stórusaknur í Elis eisini á tí økinum.

Elis var javnan partur av dansitiltøkum, har Hallur Joensen spældi. Elis vendi plátum í steðginum, og tað dugdi hann sær væl.

– Tað var hugaligt at hava Elis við út til dansitiltøk, bátastevnur og annað. Hann dugdi so væl at koma út millum fólk, og hann hevði serlig evni at velja sangir til dansandi fólk. Hann dugdi eisini sera væl at dansa, og hann tímdi væl at práta við fólk. Hann var sera væl móttikin allastaðni, sigur Hallur Joensen.

– Konan Jonna var álitid hjá honum, og eftir at Elis varð sjúkur, hjálpti hon honum meira og meira. Hon var kletturin í hansara lívi, og hann segði mær eisini, hvussu nógv hon hevði at týða fyri hann.

Ótrúliga undirtøku

»Upp á tá« var ein vanlig út-

– Eg minnst við takksemi allar tær góðu løturnar, eg hevði saman við Elis, sigur Hallur Joensen

varpssending við tónleiki, men hon skapti undirtøku, sum sendingar vanliga ikki gera.

– Hvar aðrastaðni í verðini kanst tú fáa fólk út at dansa til eina útvarpssending? Eg veit ikki um, at tað ber til nakra aðrastaðni í heiminum. Elis hevði eina ótrúliga undirtøku og eitt óvanliga gott samband við fólk, og hann var við til at fáa dansibandstónleik og eisini

countrysangin út millum fólk, sigur Hallur Joensen.

– Elis varðveitti jaliga sinnið, og hann vildi so fegin kempa í móti sjúkuni, men tað var eitt vónleyst stríð, tí sjúkan fór meira og meira við honum. Nú kann eg bara við takksemi minnst allar tær góðu løturnar, eg hevði saman við Elis, sigur Hallur Joensen.